

tidigt tysk Forbud, er der ingen Tvivl om, at der vil aabne sig Markeder for dansk Margarine i Udlandet. Vi har intet Forsøg gjort og kender altsaa ikke noget til det, men Rigsdagen bør give Industrien Lejlighed til at vise, hvad den formaar. Derfor vil jeg altsaa anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. Jeg tror, det vil være til stor Gavn for den danske Industri og dens Arbejdere.

Nina Bang: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Landbruget forlanger fri Omsætning og Frihed for sin Produktion, derfor vil det unde andre det samme. Det var netop det, jeg gerne havde ønsket, at dette Lovforslag havde medført, nemlig at der virkelig var sikret Margarineproduktionen fuld Frihed. Mælken og det i Mælken indeholdte Smørfedt er jo ikke en Bestanddel af Margarinen, som man vilkaarligt kan borttage. Det er jo et ganske nødvendigt Raaprodukt til Margarinefremstillingen. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at der gives Lande, hvor man ikke tillader Fabrikation af Margarine, fordi man vil forbeholde Befolkningen Smørret. Jeg har haft Lejlighed til ved tidligere Forhandlinger her i Tinget at omtale, at jeg i Jugoslavien, i Agram, under Samtaler med Ledere af Landbruget dér har hørt den samme Opfattelse fremsat: at man nærrede Ængstelse for at lede Befolkningen ind paa de samme Metoder, som man anvendte i Landbruget i Danmark, skønt man i og for sig ansaa dem for teknisk udmærkede, fordi de havde en Tendens til at berøve Befolkningen de nedarvede Næringsmidler. Vi kan jo ikke herhjemme spise vort Smør, det ved vi, og vor Befolkning har vist en udmærket Offervillighed i denne Henseende.

Den højtærede Landbrugsminister sagde endvidere, at man skulde gaa over til saa stort et Margarineforbrug som muligt. Jeg tror neppe, det er muligt at gøre Margarineforbruget større, end det er, for der forbruges pr. Indbygger 35 Pund Margarine om Aaret; jeg kan ikke tænke mig, at man naar meget højere op. Naturligvis vil der altid her i Landet være Kredse, som ikke nedlader sig til at spise Margarine. Men jeg tror, at den store Befolknings Forbrug af disse Næringsmidler er fuldstændig dækket af Margarinen. Derfor tror jeg ogsaa, det er nødvendigt at holde et godt Produkt, for det er et Offer fra Befolkningens Side at gaa over fra Smør til Margarine, og i bedre Tider vil Befolkningen let fristes til, naar Margarinen holdes nede paa et lavt

Stade, at forlade den og gaa over til Smørret. Der er ogsaa en anden Egenskab ved Margarinén, som maa tages i Betragtning, det er dens Letsmeltelighed. Hvis der endnu spises Smør i en Del Familier i Landet, beror det netop paa det Stade, Margarinefabrikationen har, idet Margarinén ikke er et teknisk set højt stillet Produkt; den letsmeltelige Margarine hindrer i lange Tider af Aaret Folk i at bruge denne Vare og tvinger dem til at anvende Smør.

Den højtærede Landbrugsminister fandt det mærkeligt, at man, naar man i Holland havde Lov til at blande 35 pCt. Smør i Margarinén, saa ikke benyttede den Ret. Ja, men det, at man i Holland giver Margarineproduktionen en stor Spændvidde, saaledes at den kan indrette sin Produktion alt efter Kravene til Margarinens Kvalitet, viser netop, hvor liberal Lovgivningen i Holland er i Modsætning til Lovgivningen her. Det er netop Ønsket om en saadan Produktion, vi har for vor Margarines Vedkommende.

Da Landbrugsministeren omtalte Ændringsforslag Nr. 5, sagde han, at han her havde stillet et Ændringsforslag, hvorefter Landbrugsministeren i særlige Tilfælde kunde meddele Tilladelse. Jeg kan intetsteds i Ændringsforslaget se dette Udtryk „i særlige Tilfælde“. Der staar kun: „Landbrugsministeren kan dog meddele Tilladelse til, at der tilsættes Margarine, der udføres her fra Landet, Konserveringsstoffer i det Omfang, som er tilladt i de Lande, hvortil Margarinén udføres“. Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, at denne Bestemmelse imødekommer mit Krav om mere Smørfedt i Margarinén. Nej, det skal jeg villig indrømme. Det imødekommer ikke Ønsket om mere Smørfedt, men det imødekommer et Ønske om, at Margarinén i alle Tilfælde kan komme frem i de paagældende Lande i en holdbar Tilstand, og det muliggør for Tiden en Udførsel, selv om den Kvalitet, vi kan byde paa, ikke er den høje Kvalitet, andre Margarineindustrier kan frembringe.

Hans Nielsen: Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, der var Grund til at nære Betænkelse ved nu at tillade Farvning af Margarine, og han spurgte, hvad det var for en Skade, som jeg mente, at Udførsel af farvet Margarine kunde gøre den danske Smørekseport. Dertil maa jeg sige, at det er ikke let at paavise den Fare, der er, for først Fremtiden vil jo vise, hvilke Farer der har været derved. Vore haardeste Konkurrenter i Smørhandelen paa det engelske Marked er New-Zealand og Australien,